

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11442

DI KU UN DI KUKAVKE

Eliezer Steinbarg

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER

AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

די קו און
די קוקאזוקע

פון

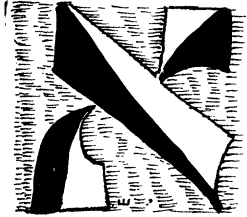
אליעזר שטיינבארג

פארלאג „יידישע שול“

מאנטרעאל

ה'תש"ז — 1946

"ינמאל איז א קו געגאנגען שפאצירן.
 געגאנגען און געגאנגען און גראז געגעסן,
 ביז זי האט דעם וועג אהיים פארגעסן.
 הייבט זי אויף די אויגן און זעט, אז עס
 איז שוין נאכט און זי שטייט אין מיטן
 וואלד. דערשרעקט זיך די קו און וויינט:

„מו, מו, מו! פינצטער איז מיר!
 וויי איז מיר, וואס וועט מיין קעלבעלע טאן?
 מו, מו, מו!“

האט עס דערהערט די קליינע קוקאווקע, איז זי גע-
 קומען צופליען און צו דער קו אזוי געזאגט:

„נארישע קו, וואס וויינסטו? איך וועל דיר דעם
 וועג ווייזן. קום מיט מיר!“

„א דאנק, א דאנק דיר גוטער פויגל!“ האט די קו
 זיך דערפרייט, „לאנג לעבן זאלסטו!“

די קוקאווקע איז אבער א שלעכטע געווען און זי
 האט די קו געפירט און געפירט טיפער אין וואלד אריין,
 דארט וואו די בייזע וועלף וואוינען.

„כא, כא, כא!“ האט די קוקאווקע פלוצים זיך צע-
 לאכט, א פלאטער געטאן מיט די פליגל און אוועקגע-
 פלויגן.

„מו, מו, מו,“ האָט די קו זיך ווידער צעוויינט:
„מען האָט מיך אָפגענארט, וויי צו מיר און ווינד.“
האָט דער ווינט דערהערט איר געוויין און געקומען
צופליען פון זייער ווייט און איר אזוי געזאָגט:
„וואו-אוי-או, קיעלע, זיי שטיל און וויין נישט אזוי,
וועלן די וועלף דיך נישט הערן און נישט וויסן וואו דו
ביסט.“

האָט דאָס קיעלע אָבער נישט פארשטאנען און נאָך
מער געוויינט:

„מו, מו, מו, ווער וועט מיין קעלבעלע עסן געבן?
וויי איז מיר און ווינד!“

האָבן די וועלף איר קול דערהערט און געקומען און
זי אויפגעגעסן.

ב

אין יענער נאכט האָט די קוקאזוקע אַ ביזן חלום
געזען: אַ קליין קעלבעלע בלאַנקעט אַרום אין וואַלד און
וויינט: „מאַמע, מאַמעלע קרוין, וואו ביזסטו?“

האָט דאָס שלעכטע פייגעלע זיך אויפגעכאַפט פון
שלאָף און געקוקט אין פינצטערן וואַלד אַריין. האָט זי
קינעם נישט געזען, אָבער זי האָט געהערט אַ קול פון
גרויס געוויין:

„מ א מ ע ! איך בין איינע אליין געבליבן!“

איז דעם פייגעלעס הארץ ווייך געווארן און עס האָט
איר באַנג געטאָן פאַר וואָס זי האָט די קו פאַרפירט צו
די וועלף. האָט זי הויך גענומען רופן :

„קו ! קו ! קו ! קום צוריק ! דיין קעלבעלע רופט דיד !“
נאָר די קו ענטפערט נישט. די קו איז שוין נישטאָ. און
פון דאמאלט אָן, ווי נאָר די קוקאָוקע ליינט זיך שלאָפן,
זעט זי דאָס קעלבעלע בלאַנדזשען אין וואַלד אליין, און
ווען זי כאַפט זיך אויף, הערט זי ווי דאָס קעלבעלע וויינט:
„וואו ביסטו, מאַמע ?“

וויינט די קוקאָוקע אויך מיט אַ טרויעריק קול :
„קו, קו, קו !“

און אזוי וועט זי שוין אייביק וויינען און רופן : קו,
קו !“ און אייביק וועט איר באַנג טאָן.

Copyright

Jewish School Publishing Association, Inc.

Montreal, 1946

PRINTED IN CANADA